

[Juul-Madsen.]

og landzoner og de nødvendige, begrænsende bestemmelser om, hvordan ejendomme i landzonerne må udnyttes, ikke kan undgå i visse, men efter alt at dømme yderst begrænsede tilfælde at medføre tab af en størrelsesorden, der nødvendiggør en mulighed for erstatning. Må jeg i denne forbindelse minde om, at der efter nugældende lovgivning ydes erstatning efter bestemmelser i byreguleringsloven og byplanloven og efter naturfredningslovens § 22 i de tilfælde, hvor ejeren får en værdinedgang som følge af afslag på byggetilladelse.

Efter by- og landzonelovforslaget kommer på tilsvarende måde, som det hidtil har været tilfældet i byudviklingsområdernes yderzoner, til at gælde, at alle grundejere i landzoner, der mener at have lidt tab, kan ansøge om erstatning inden for 6 måneder fra by- og landzonelovens ikrafttræden. Derved vil man få en engangsopgørelse, og man vil få en rimelig og mere rolig udvikling fremover.

Det er sikkert rigtigt, at der ikke på nuværende tidspunkt kan gives eksakte oplysninger om, hvor store disse erstatningsbeløb vil blive, men al erfaring fra den tidligere lovgivning tilsiger os, at det fortrinsvis bliver meget beskedne beløb, der bliver tale om, når der gives erstatning efter de rammer, der er omtalt i zonelovforslaget. Endvidere er det muligt for boligministeren helt eller delvis at opgive en landzone, hvis udgifterne ved ydelse af erstatninger ikke står i et rimeligt forhold til den interesse, der er forbundet med at opretholde landzonen. Yderligere kan boligministeren udsætte udbetalingen af en erstatning, hvis der er mulighed for, at ejendommen i løbet af kortere tid vil blive inddraget under byzone- eller sommerhusområde. Når man tager dette i betragtning og som sagt også tager i betragtning, at der er tale om en engangs-erstatning, og at den samlede erstatningsopgørelse vil bevirke, at den kommende vækst af de bymæssige bebyggelser vil kunne finde sted under planmæssigt, gunstigere forudsætninger end hidtil, og når fredninger i medfør af naturfredningsloven også som følge heraf vil blive mere overkommelige fremover, er jeg af den opfattelse, at man roligt kan sige, at de her omtalte erstat-

ningsbestemmelser er billige for samfundet, behandler grundejerne rimeligt og i øvrigt er udtryk for en rationalisering i forhold til den bestående lovgivning. Jeg kan derfor også på dette felt anbefale boligministerens lovforslag.

Må jeg til slut sige, at jeg finder, at man med zonelovforslaget på en lang, lang række områder forenkler og rationaliserer og vil gøre det lettere både for borgerne og for myndighederne fremover at træffe de afgørelser, der skal træffes vedrørende det område, vi her har talt om.

Jeg kan medgive lovforslagene min allerbedste anbefaling.

Kristen Østergaard: Det forslag til lov om by- og landzoner, som folketinget her behandler, er en hovedbestanddel af den række lovforslag, der i dette folketingsår skal gennemføres som et led i en fornuftig og tiltrængt planlægning af anvendelsen af Danmarks jord i fremtiden. Problemerne i disse forhold har som bekendt ligget uløst hen siden folkeafstemningen om jordlovene i 1963, og derfor haster det efterhånden. Jeg har bemærket, at hr. Kaj Andresen anførte, at det var dyrt, at disse forslag faldt i 1963; jeg kan i den forbindelse ikke undlade en bemærkning om, at det jo stod den foregående regering frit for at have taget opgaverne op til løsning længe før nu.

Planlægningslovgivningen er især påkrævet i de områder af landet, hvor de store bysamfund udvikler sig, og hvor et større udbud af byggemodne grunde er særlig påkrævet for at holde de prisstigninger i ave, der altid opstår for en mangelvare. Det kan undertiden knibe med forståelsen for denne form for lovgivning med tilhørende indgreb og rådighedsindskrænkninger hos befolkningen i de tyndt befolkede egne af landet; men zonelovens principielle formål som angivet i lovforslagets § 1 må kunne påkalde alles forståelse og interesse, selv om lovgivningen undertiden kan gå på tværs af den enkeltes interesse.

Zonelovforslagets bestemmelser skal jo ikke vurderes isoleret, men ses som et led i en større sammenhæng af love, hvis rækkefølge allerede er anført og jeg formoder almindeligt bekendt. I modsætning til hr. Kaj Andresen er jeg af den opfattelse, at det er